

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 20. februára 2008 v trestnej veci obvineného **P. K.** pre trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 3 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Okresnom súde vo Svidníku pod spisovou značkou 1 T 172/06, o dovolaní, ktoré podal obvinený P. K., zastúpený obhajcom JUDr. J. Š., advokátom vo Svidníku, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 11. októbra 2007, sp. zn. 2To 35/07, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku z 23. januára 2007, sp. zn. 1 T 172/06, obvinený P. K. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods.1, ods. 3 Tr. zák., a to v podstate na tom skutkovom základe, že

ako daňový subjekt vykonávajúci živnostenské podnikanie pod obchodným menom P. K. so sídlom v Kračúnovciach v daňovom priznaní k dani z príjmu fyzických osôb za r. 2002, ktoré 31. marca 2003 podal na Daňovom úrade vo Svidníku, v príjmoch neuviedol úhrady za predaj guľatiny od firiem C. a S. v sume 458 729,80 Sk, do výdavkov uviedol neexistujúce výdavky jednak na základe fiktívnych dokladov (deklarujúcich vykonanie reálne neuskutočnených plnení

od firiem P. a R.) v sume 1 200 250 Sk, a jednak predstieral výdavok (U.) v sume 20 000 Sk, čím znížil daňový základ pre výpočet dane o 589 094 Sk;

v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za tretí štvrťrok 2002, ktoré 24. októbra 2002 podal na Daňovom úrade vo Svidníku, nepriznal daň na výstupe v sume 6 823 Sk (od firmy C.), uplatnil odpočet dane v sume 34 500 Sk, hoci zdaniteľné plnenie (vo vzťahu k firme P.) sa neuskutočnilo a v daňovom priznaní k tejto dani za štvrtý štvrťrok 2002, ktoré 22. januára 2003 podal na Daňovom úrade vo Svidníku, uplatnil jej odpočet v sume 241 558 Sk, hoci zdaniteľné plnenie (vo vzťahu k firme R.) sa neuskutočnilo, čím skrátil túto daň o sumu 282 881 Sk;

celkove tak skrátil svoju daňovú povinnosť o sumu 871 975 Sk.

Okresný súd za to podľa § 148 ods. 3 Tr. zák. obvinenému uložil trest odňatia slobody na dva roky, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Odvolanie obvineného P. K. uznesením Krajského súdu v Prešove z 11. októbra 2007, sp. zn. 2 To 35/07, podľa § 319 Tr. por. bolo zamietnuté.

Obvinený P. K. prostredníctvom obhajcu 5. decembra 2007 podal na Okresnom súde vo Svidníku proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie, ktorým sa domáhal vyslovenia porušenia zákona a zrušenia napadnutého rozhodnutia. Dovolanie bolo podané s tým, že sú splnené jeho dôvody podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por.; podľa názoru obvineného súdy mali skúmať podmienky na rozhodnutie o ďalšom treste, od uloženia ktorého mali upustiť, keďže jeho doterajšie potrestanie je dostačujúce, resp. mal mu byť uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Okresný súd dovolanie spolu so spisom 31. januára 2008 predložil Najvyššiemu súdu ako súdu dovolaciemu (§ 377 Tr. por.).

Najvyšší súd dovolanie a predložené spisy predbežne preskúmal (§ 378 Tr. por.), pričom primárne konštatoval, že toto je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.),

že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) predpísaným spôsobom a v stanovenej lehote (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), pričom boli splnené aj jeho ďalšie podmienky (§ 373, § 374 Tr. por.); Najvyšší súd však zároveň zistil, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako ich uvádzal obvinený.

Obvinený bol predtým odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku z 22. júna 2004, sp. zn. 1 T 57/03, za trestné činy krádeže a podvodu, resp. aj za trestný čin podielníctva, lebo bol uložený súhrnný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu (týkajúci sa veci vedenej pôvodne na Okresnom súde vo Svidníku pod sp. zn. 2 T 13/03).

Obvinený bol tiež odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku z 8. júla 2004, sp. zn. 2 T 59/04, za trestný čin podielníctva na trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu.

Obvinený v terajšom dovolaní žiadal skúmať, či neboli splnené podmienky podľa § 36 Tr. zák. (ďalší trest) a na upustenie od neho (§ 37 Tr. zák.). Okresný i krajský súd sa s touto otázkou zaoberali a dospeli k správneému záveru, ktorý vyjadrili aj vo svojich rozhodnutiach. K tomu je potrebné poznamenať, že rozhodnutie založené na ustanovení § 36 Tr. zák. neprichádza do úvahy aj z dôvodu, že okresný súd v teraz rozhodovanej veci neukladal trest rovnakého druhu.

Najvyšší súd k ďalšej otázke naznačenej obvineným v dovolaní o prípadnom uložení trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu poznamenáva, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré nie je už vo svojom základe rozhodovaním v rámci inštančného postupu. Jeho úlohou je posudzovať len vymedzený okruh právnych otázok, ku ktorým nepatria otázky druhu a výšky uloženého trestu, ak o tomto bolo rozhodnuté na základe legálnej aplikácie príslušných ustanovení zákona súdmi konajúcimi v riadnom procesnom postupe, teda okresným a krajským súdom.

V rozhodovanej veci súd prvého i druhého stupňa logickým spôsobom aplikovali všetky do úvahy prichádzajúce zákonné ustanovenia vymedzujúce kritéria

trestania deliktu. Najvyšší súd nezistil v tomto smere žiadny odklon od použitých zákonných ustanovení, po vyhodnotení ktorých obvinenému P. K. bol uložený trest odňatia slobody síce na dolnej hranici trestnej sadzby, ale bez povolenia podmiennečného odkladu jeho výkonu.

Krajský súd taktiež hodnotil vo svojom rozhodnutí otázku trestu a vyslovil aj výsledok o správnom treste uloženého obvinenému. Tento záver je legálny, jeho prijatie je v plnom rozsahu v kompetencii rozhodujúceho súdu a iný právny názor obvineného (vyjadrený v odvolaní i dovolaní) predstavuje jeho subjektívny pohľad na možnosť sankcionovania spáchaného trestného činu, bez príslušnej právnej relevancie.

Najvyšší súd teda rezultuje, že je zřejmé nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/) Tr. por., a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. K. odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. februára 2008

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: